

வ.ஐ.சு எனும் ஆளுமையின் தமிழியல் வகிபாகம்

நூற்றாண்டு சிறப்புக் கட்டுரை

முனைவர் தெ.வெற்றிச்செல்வன், இணைப்பேராசிரியர், அயலகத் தமிழியல் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர். செல்பேசி எண் 97513 60388 மின்னஞ்சல் vetripeat@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம் : வ.ஐ.சு எனும் வடசேரி ஐயம்பெருமாள் சுப்ரமணியம் மொழியியலில் கற்றுத் துறைபோகியவர்; நிருவாக மேலாண்மையில் சிறந்து பொலிந்தவர்; திராவிட மொழியியல் நிறுவனம், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், திராவிடப் பல்கலைக்கழகம், புதுவை மொழியியல் பண்பாட்டு நிறுவனம், உலகத் தமிழாய்வுக் கழகம் ஆகியவை தொடங்கக் காரணமாக இருந்ததோடு, அவற்றின் செம்மாந்தச் செயல்பாட்டுக்கு உந்துசக்தியாக விளங்கியவர். அமெரிக்க இண்டியானா பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் ஹவுஸ் ஹோல்டரின் நெறியாள்கையில் முனைவர் பட்ட ஆய்வை நிகழ்த்தியவர். நூற்றாண்டு கண்ட பன்முக ஆளுமையரான அவரது தமிழியல் வகிபாகம் குறித்து இங்கு சிந்திக்கப் படுகிறது.

கருச்சொற்கள் : ஒலிக்கணம், இலக்கணம், திராவிடர், ராஸ்மஸ் ராஸ்க், மொழிஅகழாய்வு.

Abstract:

V.I.S, also known as Vadaseri Iyamperumal Subramaniam, was a scholar in linguistics; he excelled in administrative fruitful management; he was the founder of the Dravidian Linguistics Association,(DLA) Tamil University, Dravidian University, Pondicherry Institute of Linguistics and Culture,(PILC) and the International Association of Tamil Research (IATR) and was the driving force and a vital role behind their enrichment of proper functioning. He had completed his Ph.D research under the guidance of Prof. Householder in the esteemed Indiana University, America. It is considered here how his multifaceted century-long contribution to Tamil studies.

Keywords: Phonetics, Grammar, Dravidian, Rasmus Rask, Linguistics.

முகவுரை

தேவிபிரசாத் சட்டோபாத்யாயாவின் இந்தியத் தத்துவத்தில் நிலைத்திருப்பனவும் நீடித்திருப்பனவும் எனும் நூல்தலைப்பை அடியொற்றி, தமிழியல் வரலாற்றில் நிலைத்திருப்பதுவும் நீடித்திருப்பதுவும் வ.ஐ.சு எனும் இந்த மூன்றெழுத்துச் சித்திரம் என்று தொடங்குவோம்.

அவர் காலத்தில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களை பல நாடுகளுக்கு அனுப்பி வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டியதோடு, ஈழநாட்டிலிருந்து, உலகத் தமிழறிஞர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்களை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் வருகைதரு பேராசிரியராகப் பணி அமர்த்தியவர். உலகப்புகழ்பெற்ற மொழியியல் அறிஞர் எம்.எம். கத்ரே 6 மாதங்கள் வளாகத்தில் தங்கியிருந்து ஆய்வுசெய்தார். எடின்பரோ பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ஆஷர், ஜெர்மன் பேராசிரியர் ஹெர்மன் பெர்கர்,

ஜப்பானிய அறிஞர் உச்சிடா, செனகல் குடியரசுத் தலைவர் செங்கோர் ஆகியோருடன் இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், பிஜி, மொரீஷியஸ், சீனா, தென்னாப்பிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் இருந்து ஆய்வாளர்களும் அவரது அழைப்பை ஏற்று வருகைபுரிந்தனர். ஹாங்காங் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் ராஜேஸ்வரி கோஷ் ஆய்வுக்காக வருகை புரிந்ததையும் நினைவுகூர்கிறார் வ.ஐ.சுவின் முதல் நேர்முக உதவியாளரும் எழுத்தாளருமான தஞ்சாவூர்க் கவிராயர். இந்தப் பட்டியலில் சிந்துவெளிஆய்வை வெளிச்சப்படுத்திய அஸ்கோ பர்போலா (பின்லாந்து) தொல்லியலாளர் கா.இந்திரபாலா (இலங்கை) அலெக்சாண்டர் துபியான்ஸ்கி, விக்தர் ஃபூர்னிக்கோ (ரஷ்யா) போன்ற இன்னும் பலர் சேரக்கூடும்.

அறிவுத்துறையினரை முடுக்கி, பெரும்பெரும் வாழ்வியல் களஞ்சியங்களை, அறிவியல் களஞ்சியங்களை அகராதிகளை, அருங்கலைச்சொல் அகரமுதலிகளை, சங்கச் செவ்வியல் சொல்லடைவுகளை, மின்னியல், இயந்திரவியல், மரஇன, விலங்கினப் பெயர்த் தொகுதிகளை, தொல்லறிவியல், தொல்லியல், கடல்சார்தொல்லியல், நாட்டுப்புறவியல், சுவடியியல், நாடகவியல், சிற்பவியல், இசையியல், அறிவியல் தமிழ், கட்டடவியல், சித்த மருத்துவவியல், தத்துவஇயல், மொழியியல், பழங்குடியியல், இலக்கியவியல், அயலகத் தமிழியல் உள்ளிட்ட பன்முகத் தள ஆக்கங்களை, ஆய்வுத்துறைகளை உருவாக்கியவர். இப்படியெல்லாம் அவர் பற்றிப் பரக்கவும் உரக்கவும் இப்போதும் பணியாளர்கள் சொல்லக் கேட்கலாம். நான் வ.ஐ.சு காலத்தில் வேலை பார்த்தேனாக்கும் என சிலர் சொல்லும்போதே முகத்தில் பெருமிதம் கொப்பளிக்கக் காணமுடியும்.

திராவிடரா ஆரியரா எனும் துலக்கம்

ஒரு கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டபோது, அக்கூட்டத்துக்குத் தலைமையேற்ற அன்றைய தமிழ்நாட்டு ஆளுநர் திரு கே.கே.ஷா பேச்சினூடே தன் இனப்பெருமையை வெளிப்படுத்த, பேசியவர் உயர்பதவி வகிப்பவராயிற்றே எனச் சமரசமற்றும் ஆய்வுப்பூ வமாகவும் அறச்சீற்றத்துடனும், வெளிப்படையாகவும் துலக்கமான தரவுகளுடனும், வ.ஐ.சு தனது கருத்தைத் துணிவுடன் அதே மேடையில் பதிவுசெய்துள்ளார் என்பது அவரது நூலிலிருந்தே தெரிகிறது. “தமிழ்நாட்டு ஆளுநர் திரு கே.கே. ஷா அவர்கள், தம்மை ஒரு திராவிடன் அல்லன் என்றும் இந்தோ-ஆரிய மொழியான குஜராத்தி பேசுபவர் என்றும் குறிப்பிட்டார். எனவே, தான் ஒரு ஆரியன் என்றார். ஆனால் ஆளுநர் அவர்கள் திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்தான் என்று அழுத்தமாகக் கூற விரும்புகிறேன். திராவிட இனத்தினுள்ளும் மிகப்பழமையான மொழி ஒன்றின் பிரதிநிதி என்று நான் கூறுவது உண்மைக்குப் புறம்பாகாது. 1921 ஆம் ஆண்டு நடந்த மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின் படி பிராகூயி என்ற பழைய திராவிடமொழி பம்பாய் மாநிலத்தில் பேசப்பட்ட செய்தி காணப்படுகிறது. இன்றுள்ள பாகிஸ்தானின் பகுதியாகிய பலுசிஸ்தானில் அந்த மொழி பேசுபவர் ஏறத்தாழ நாலுலட்சம் பேர் என்று காணப்படுகின்றது. பலுசிஸ்தான் அன்று பம்பாய் மாநிலத்தில் இருந்தது. அதுமட்டுமன்று. புற

ஆரியக்குழு மொழிகள் என்று கூறப்படும் பஞ்சாபி, குஜராத்தி, மராத்தி, ஒரியா, வங்காளி முதலியவை ஆரிய மொழிகளுள்ளே பழமையானவை. அந்த மொழிகளை நோக்க, இந்தி பின்னர் எழுந்த இந்தோ-ஆரிய மொழியாகும். அதனை அக ஆரியக்குழுமொழி என்பர். குஜராத்தி முதலிய ஒரே ஆரிய மொழிகளில் ஒலிக்கணத்திலும் இலக்கணத்திலும் திராவிடக் கலப்பு காணப்படுவது, இப்போது ஆய்வால் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. அரிஜனங்கள், மலையின மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலியவர்கள் திராவிடப் பண்பாட்டுக்கூறுகள் பலவற்றைக் காத்துவருவது இப்போது உறுதி பெற்றுள்ளது. அவர்களில் பலர் திராவிடமொழி பேசுபவராக இருந்து, பின்னர் இந்தோ-ஆரிய மொழிகளைப் பேசத்துவங்கினர். எனவே மேன்மைதங்கிய ஆளுநர் அவர்கள் ஒரு திராவிட இனத்தினர் மட்டுமன்று. திராவிடக் குடும்பத்தில் மிகப் பழமையான பிரதிநிதிகளில் ஒருவர்” என்று ஓங்கி அறைகூவுகிறார், வ.ஐ.சு. (வ.ஐ.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள், மொழியும் பண்பாடும் பக்கம்13)

மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் அவர்கள், தமது தலைமை உரையில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த எழுத்துரு ஆய்வாளர்களான கால்டுவெல் முதலிய பிரிட்டிஷ் காரர்கள்தான் தமிழும் சமஸ்கிருதமும் வேறானது என்ற விஷயத்தை விதைத்து அவற்றைப் பிரித்து இரு வேறு குடும்பங்களில் உட்பட்டவை என்று கூறினர். எழுத்துரு ஆவண ஆய்வின் வரலாறு, இதன் உண்மையை விரிவாக விளக்கும். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் குறிப்பாகக் கூறினால் 1819 ஆம் ஆண்டு கிரீம் என்பார் மிகவும் புகழ்பெற்ற க்ரீம் விதியை வகுத்தார். அதனால் லத்தின் ஜெர்மனிய மொழிகள் முதலியவற்றில் காணப்படும் மாற்றங்கள் விதியொன்றில் அடங்கும் என்று நிரூபித்தார். சமஸ்கிருத மொழியை மேல்நாடு கண்டுபிடித்ததும் அதற்கும் இந்தோ ஐரோப்பிய நாட்டு மொழிகளுக்கும் உள்ள உறவை ஆராய்ந்து கிராஸ்மன் சேய்மைநிலை ஓரினமாற்றம் (Distance Assimilation) என்ற விதியை வகுத்தார். அதன்வழி க்ரீம் விதியில் காணப்பட்ட பல விதிவிலக்குகள் இணைக்கப்பட்டன. 1876 இல் வெர்னர் என்பார், மேலும் பல விதிவிலக்குகளுக்கு மற்றொரு விளக்கம் அளித்தார். அவர்கள் மூவரும் வகுத்த விதிகளால் மொழியில் காணப்படும் மாற்றங்கள் அனைத்தும் விதிகளுக்கு உட்பட்டது என்றும் அவை ஒழுங்கானவை என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டன. கால்டுவெல் தனது தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்ற புகழ் வாய்ந்த நூலை 1856 இல் வெளியிட்டார். அவருக்கு கிரீம் செய்த விதி தெரிந்திருந்தது. ராஸ்மன் ராஸ்க் என்ற டேனிஷ்காரர்தான் முதன்முதலில் சமஸ்கிருதமும் தமிழும் இருவேறு குடும்பங்களைச் சார்ந்தவை என்று கூறினார். அவர்தான் கிரீம் பின்னர் தோற்றுவித்த விதிக்கு வித்திட்டவர். கால்டுவெல்லைவிட காலத்தால் முன் வாழ்ந்த எல்லீஸ் என்பவர் தான் தமிழ் திராவிட குடும்பத்திலும் சமஸ்கிருதம் அறியமொழிக் குடும்பத்திலும் உட்பட்டு வேறான மொழிகள் என்றார். அண்மையில் நடந்த ஆய்வுகளால் குஜராத் மகாராஷ்டிரம் ஒரிசா வங்காளம் முதலிய புற ஆரிய வட்டத்தில் வாழும் மக்களில் அரிஜனங்களும் பிற்பட்ட வகுப்பினரும் முன்னர் திராவிட மொழி பேசினர் என்றும் அதனை அடுத்து இந்தோ-ஆரிய மொழியில் பேசத் தொடங்கினர் என்றும் தெளிவாகியுள்ளது. சமஸ்கிருதமும் தமிழும் ஒரே மொழிகள்தான் என்ற நிறுவி பண்பாட்டிலும் இனத்திலும் ஒற்றுமைகாண முற்படும் முயற்சி, ஆய்வால் உறுதிபெறாது ஒதுக்கப் படும். (வ.ஐ.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள், மொழியும் பண்பாடும் தொகுதி-1 பக்கம் 15).

ராஸ்மஸ் ராஸ்க் குறித்துத் தமிழில் அனேகமாக வ.ஐ.சு.தான் பேசியுள்ளதாகத் தெரிகிறது. உண்மை கண்டவிடத்து ஓங்கி உரத்துப் பேசிவிட வேண்டும் என்கிற அந்த கல்வி ஆளுமைக்கு உரிய அறிவு நாணயம் மேலோங்கிய வ.ஐ.சு.வை நாம் இந்த நிகழ்வில் பார்க்க முடியும்.

போரின் மொழித்தாக்கமும் இந்தி அரியணையேற்றமும்

பொதுவாக, போர் பல அல்லற்பாடுகளை; துயர்மிகு பேரிடரை உருவாக்கும் என்று ரத்தக் கறை படிந்த வரலாறு நெடுகப் பார்த்துவருகின்றோம். ஆனால் போரால் ஒரு மொழி செந்தரப் பட்டுள்ளதையும் அதனால் இந்திமொழி இன்றும் பல மாநிலங்களில் பன்மொழிச் சூழலை ஒடுக்கி, அரியணை ஏறிவிட்ட வரலாற்றையும் தனது கூர்த்த மொழியியல் புலமையால் கண்டுரைக்கிறார் வ.ஐ.சு.

“போரால் பலகெடுதிகள் ஏற்படுவது உண்மை. ஆனால் மொழிகள் செந்தரப் படுவதற்கு அந்தக் கொடும்போர் உதவுகின்றது. போரால் விளையும் ஒரு நன்மை அது. மலை ஆறு பாலைவனம் முதலிய பூநிலை அமைப்புகள் வழக்குமொழி வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக அமையுமாயினும் ஹரியானா பிரதேசத்திலும், உத்தரப்பிரதேசம், ராஜஸ்தான், பீகார், மத்தியப்பிரதேசம், பஞ்சாப் ஆகிய மாநிலங்களில் இந்திமொழிகளில் இடம்பெற்றிருப்பதும் அரசு அலுவலகப்பயனாவதும் அண்மைக் காலத்தில் நடந்த பெரும் விந்தையாகும். அந்த மாநிலங்களில் காணும் வழக்குகளையும் பிற மொழிகளையும் மக்கள் தொகை கணக்கீட்டுத்துறை கணக்கில் எடுக்காது மறைத்துவிட்டது என்று குறைகாணினும், அந்த மாநிலங்களிலெல்லாம் இந்தியைப்பேசினால், மக்கள் புரிந்துகொள்கின்றனர் என்பதை மறுக்கஇயலாது. ஒவ்வொரு கிலோமீட்டர் தூரத்திலும் ஒரு பேச்சுவழக்கு நிலை பெற்றுள்ளது என்று பழிக்கப்படும் இந்தியாவில், இத்தகைய இந்தியின் பரப்பு ஒரு வியக்கத் தகும் நிகழ்ச்சியாகும். மதப்பரப்பு அதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். மகமதிய அரசர்களுக்கு எதிராக இந்து அரசர்கள் தொடர்ந்து நடத்திய போர்களால், இந்திமொழியும் வழக்குகளும் செந்தரப் பட்டு பரந்தஇடத்தில் பேசப்பட்டிரு கலாம்” என்று வ.ஐ.சுப்ரமணியம் குறிப்பிடுகிறார் (வ.ஐ.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள், மொழியும் பண்பாடும், பக்கம் 39)

பிற துறையினரும் தமிழியல் பங்களிப்பும்

இன்று நாம் தமிழ்த்துறை சாராத பிறதுறை சார்ந்தோரின் தமிழியல் பங்கு பணிகளைப் பேசி விதந்து வருகின்றோம். இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருக்கக்கூடும். ஒன்று தமிழ்ப்புலமை தேய்ப்புரிப் பழங்கயிராகி வருகிறதா அல்லது பிற துறையினர் குறிப்பாக தொல்லியல், கணினி மொழியியல், தகவல் தொழில் நுட்பவியல், மருத்துவ அறிவியல் உள்ளிட்ட பல துறையினரின் தமிழ்ப் பற்றும் மேலெடுப்பும் வீச்சாக மேற்கிளம்பி வந்திருக்கிறதா எனும் கேள்விகள். இரண்டிலும் உண்மைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இதுகுறித்து இன்று நாம் பேசிக்கொண்டிருப்பதை அன்றே கணித்து எழுதியுள்ளார் வ.ஐ.சு. “அவ்வப்போது தமிழ் ஆய்வுத்துறையை, உயரலுவலகத்தில் உழைக்கும் அதிகாரிகள் வளப்பமுறச் செய்திருக்கின்றனர். இந்தநூற்றாண்டு துவக்கத்தில் வெளியான தமிழர்கள் ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எனும் நூலை யாத்த வி.கனக சபைப்பிள்ளை தபால் இலாகாவின் மேலதிகாரி ஆவார். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பதிப்பித்த சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை நீதிபதியாகப் பணிபுரிந்தவர்.இலக்கணநூல்கள் பலவற்றையும் பதிப்பித்த

ச.பவானந்தம்பிள்ளை போலீஸ்துறையில் உயர்பதவி வகித்தவர். தேவாரச்செய்திகளை திறம்படத் தொகுத்த வி.சு.செங்கல்வராயப் பிள்ளையும் இவ்விலாகாவில் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றவர்தான். ஆ.சுப்பையா மொழிகள் தொடர்பான பல கட்டுரைகளை வெளியிட்டு வங்கிச் செயலாளராகப் பணி புரிந்தவர். இன்றும் தமிழ்ப் பணிபுரிந்து வரும் மேலதிகாரிகளில் குறைந்தது 10 பேரையாவது நான் சுட்டமுடியும். அவர்களுள்ளே, சாமி தமிழ்மீது கொண்டுள்ள ஈடுபாட்டாலும், கூர்ந்த மதியாலும் எளிதாக முதலிடம் பெறுவார் என்பதை, அவர் எழுதிய நூல் தெளிவாக்கும் என்று பி.எல்.சாமி என்கிற அறிவியல் கட்டுரையாளரை முதன்மைப்படுத்தி (வ.ஐ.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள், மொழியும் பண்பாடும், பக்கம் 69) கௌரவிக்கிறார் வ.அய்.சு.

சொற்கலப்புத் காரணமும்

சுமார் 1500 உருதுச் சொற்கள் தமிழ் மொழியில் இடம் பெற்றுள்ளன என்று பேசுகிறார். அன்றாடப் பேச்சுவழக்கில் நிலைத்துவிட்டன. பதில், மாதிரி, மகசூல், பாலம், கிராக்கி முதலிய சொற்கள் தனித்தமிழ் சொற்களைப் போல் பெருவழக்கு பெற்றிருக்கின்றன என்று பேசுவதோடு உருதிலிருந்து கடன் பெற்ற சொற்களைப் பட்டியலாகக் கொடுக்கிறார்.

சட்ட சம்பந்தமான சொற்கள்

அர்ஜி, ராஜி, வக்கீல், ராஜா, ஜப்தி முதலியவை

இசைச் சொற்கள்

கஞ்சிரா, தண்டோரா முதலியன

நிலப்பகுப்பாடு சம்பந்தமான சொற்கள்

ஜில்லா, தாலுக்கா, மாகாணம் முதலியன

நிலவரி சம்பந்தமான சொற்கள்

கிஸ்தி, ரயத்து, ஜமாபந்தி முதலியவை

உணவு / பானங்கள் பற்றிய சொற்கள்

அறக்கு, மிட்டாய், பூந்தி, சர்பத் முதலியன

வாசனைத் திரவியங்கள் பற்றிய சொற்கள்

அத்தர், வத்தி முதலியவை

வீட்டுத் தளபாடங்கள் பற்றியவை

அண்டா, கூஜா முதலியவை

மனக்குறிப்புச் சொற்கள்

உஷார், ஜல்தி, பேஸ், சபாஷ் முதலியவை

பலவகைச் சொற்கள்

கப்சா உடன் பொய் அலக்கா சவுடால்

முதலியவை என்று பட்டியலிடுகின்றார். (வ.ஐ.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள், மொழியும் பண்பாடும், பக்கம் 107/108)

அமெரிக்காவில் ஏடு ஆராய்ச்சி

'அமெரிக்காவில் தமிழ் ஏடு' என்ற தலைப்பிட்டு அவர் கட்டுரைக்கும் சுவாரசியமான தகவல்கள் கொண்ட அவர் கட்டுரையைப் படிக்க படிக்க நமக்கு ஈர்ப்பு ஏற்படும். அமெரிக்காவில் நூல்நிலையத்திற்கு நண்பர் ஒருவர் இவரை அழைத்துச் சென்றபோது போகிற வழியில் ஒரு ஏட்டைக் கண்டேன் என்று குறிப்பிடுகிறார். அதன் அருகில் இது ஒரு தமிழ்ச் சோதிடஏடு பனைஓலையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று டைப் அடித்த ஆங்கிலக்குறிப்பு ஒன்றும் இருந்தது. அந்த ஏட்டை உற்றுப்பார்த்ததும் சோதிடஏடாக இருக்கமுடியாது என்று எனக்குத் தோன்றியது. எனினும் ஊருக்குப் புதியவனாகையால் அனுமதி கேட்டு அதைப் பிரித்துப்பார்க்கும் தைரியமும் நேரமும் எனக்கு அப்போது இல்லை. விரைந்து நடக்கும் என் நண்பரைப் பின்தொடர்ந்து அன்று ஓடிப்போக வேண்டியதாயிற்று.

ஏறக்குறைய 9 மாத கெடுபடியான வேலைக்குப் பின்னர் ஜூன் மாதத் தொடக்கத்தில் இரண்டு மாத ஓய்வு கிடைத்தது. இந்த ஓய்வு நாட்களை ஏட்டில் செலவிடலாம் என்று நூல் நிலைய அதிகாரியின் அறைக்குள் நுழைந்தேன். நீ அந்த ஏட்டைக் கொண்டு என்ன செய்யப் போகிறாய். கடந்த 10 ஆண்டுகளாக இங்கே நான் வேலை செய்கின்றேன். ஒருவராவது அந்த ஏட்டை பற்றி பேசவேண்டுமே. ஒருவரும் இல்லை. நீ அதை படிக்கப் போகிறாயா? அது உன்னால் முடியுமா? எனக்கு அந்த ஏட்டில் என்ன எழுதி இருக்கிறது என்று அறிய மிகவும் ஆவலாக இருக்கிறது என்றாள், அங்கு இருக்கக்கூடிய பணியாளர். இப்படி நீளும் அந்த கட்டுரையில் கடைசியாக பூதக் கண்ணாடி ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு அவர் படித்த அந்தப் பாங்கை அழகுபடப் பதிவுசெய்கிறார். இந்த ஏடு முதல் நான்கு ஓலைகளைப் படித்ததும், இது ஒரு நூலின் பகுதி என்றும் அதன் பெயர் தாலுசீதுமாலை என்றும் ரவிசூல் என்னும் வள்ளல் மீது பாடப்பட்டது என்றும் தெரியலானேன். இது ஒரு முஸ்லிம் பிரபந்தம் என்று நான் முடிவுக்கு வரும் சமயம், அந்த ஏட்டின் ஐந்தாவது ஓலை முதல் நோய் வகைகளைப் பற்றியும் அவற்றை மாற்றும் மந்திரம் மருந்து ஆகியவை பற்றியும் பேசப் படுவதை கண்டேன். இந்தப் பகுதியில் முன்பாகம் நபிக்கு வணக்கம் கூறும் பகுதியை போலவே எழுதப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அதன் பின்பகுதியில் பல்வேறு கையெழுத்துக்கள் காணப்பட்டன. கடைசிப்பகுதி கரி தீட்டாமல் சற்று முன் எழுதப்பட்டது போல் தென்பட்டது. யார் இந்தப் பகுதியின் ஆசிரியர் என்று அறிய எவ்வித குறிப்பும் அந்த ஏட்டில் இல்லை. எந்த ஆண்டு எழுதப்பட்டது என்று அறியவும் சான்று இல்லை. அடுத்து வடிவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டால் அந்த ஏடு சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் போகாது என்று துணிந்து கூறலாம். இந்த ஏடு முஸ்லிம் ஒருவரால் இரண்டு நூல்களில் இருந்து பிரதி செய்யப்பட்டது என்று யோசிக்கமுடிந்தது. நோயாளர்களைப் பற்றிய பின்பகுதியில் மந்திரவகைகளும் மருந்துவகைகளும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்ற நோய்களில் பெரும்பாலானவையும் குழந்தைப்பேறு பற்றியன. மார்புவீக்கம், அரைக்கட்டு மாதவிடாய்க் கோளாறு முதலியவற்றின் விளக்கமும் காணப்படுகின்றன. பிள்ளை இல்லாதவர்களைப் பீடித்திருக்கும் பிசாசுகளை விரட்டும் மந்திர சக்கிரம், பிள்ளை பெற மந்திர சக்கிரம், மனைவியிடம் கணவன் மாறாத காதல் கொள்வதற்குரிய மந்திரசக்கிரம், பாம்புவிஷம் நீக்கும் மந்திரம் முதலியனவும் இந்தப் பகுதியில் விவரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன இந்த மந்திரங்களில் முருகன் சிவன் கணபதி

முதலிய தெய்வங்களின் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. இதனால் முஸ்லிம் ஒருவர் இந்த ஏட்டைப் பிரதி செய்திருக்கமுடியாது என்று சிலர் நினைக்கலாம். வடஇந்தியாவில் போல் தென்னிந்தியாவில் இந்துமுஸ்லீம் சண்டை இல்லை. முஸ்லிம்கள் இந்துகளின் மந்திர முறைகளை கையாள்வது இன்றும் தென்னாட்டில் நடைபெறுகிறது. இதனால் மதவேறுபாடு காரணமாக முஸ்லிம் ஒருவர் எழுதியிருக்க முடியாது என்று நினைப்பது தவறு என்று பக்கம் 144 பதிவுசெய்வதோடு, முடிக்கையில் பிரிட்டிஷ் பொருட்காட்சி சாலையிலும் ஐரோப்பிய நூல் நிலையங்களிலும் பலநூறு தமிழ் ஏடுகள் இருக்கும் செய்தியை நாம் முன்பே அறிந்துள்ளோம். அமெரிக்காவில் வாஷிங்டன் நகரில் இருக்கும் காங்கிரஸ் நூலகத்திலும் சிகாகோவில் இருக்கும் நியூபெரி நூல்நிலையத்திலும் உள்ள நெப்போலியன் பேரனிடமிருந்து வாங்கப்பட்ட கீழ்க்கலைப் புத்தகசாலையிலும் கார்னல் பல்கலைக்கழகத்திலும் தமிழ்ஏடுகள் இருக்கின்றன. அடுத்தமுறை சிக்காகோவிற்கும் வாஷிங்டனுக்கும் போகும்போது அங்குள்ள நூல்நிலையங்களில் என்னென்ன தமிழ் ஏடுகள் இருக்கின்றன என்று கவனமாகப் பார்ப்பதற்கு ஓய்வுகிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன் என்று பேசுகிறார். இப்படி இடைவிடாத மொழிசார் தேடலையும் உலகளாவிய தமிழ்மொழி திராவிட மொழிகள் பரவலாக்கத்திற்கான கனவையும் பக்கம் பக்கமாக நூலில் பதிவு செய்வதைப் பார்க்க முடிகிறது.

தயங்கித் தயங்கி நடக்கும் தமிழ் உலக மகாநாடுகள்

தயங்கித் தயங்கி நடக்கும் தமிழ் உலக மகாநாடுகள் என்ற தலைப்பிட்டு சிறந்த கட்டுரை ஒன்றை உலகத் தமிழ் மாநாடுகள் எப்படி நடத்தப்பட வேண்டும்? ஆனால் எப்படி நடத்தப்படுகின்றன? அதில் ஏற்படுகிற தொய்வுக்கு காரணம் என்ன? ஆழங்கால் பட்ட ஆய்வுகள் பிறந்துள்ளனவா வெற்று பட்டிமன்றக் கூச்சல்கள் மாநாட்டு அரங்குகளை எப்படி நீர்த்துப்போகச் செய்கின்றன என்பதைக் குறித்து வெளிப்படையான கண்டனங்களை அதிகம் புலப்படுத்தவில்லையா எனும் அதேவேளை அது மிகுந்த இலகுவான நக்கல்கள் மூலம் கடந்து செல்லும் வழியில் கட்டுரைகிறார். தவிரவும் தமிழ் மாநாடுகள் முதல் முதலில் திராவிட மொழிகளில் நடத்தப்படத் தொடங்கியதன் பிறகுதான், தெலுங்கு மாநாடுகள், மலையாள மாநாடுகள் போன்ற ஏன் இன்னும் சொல்லப்போனால் சமஸ்கிருதம் மாநாடுகள் போன்றவை நடத்தப்பட்டு அதனுடைய வீச்சு கூடிக் கொண்டேவர, முதல்முதலில் தமிழ்மொழிக்கான மாநாடு நடத்திய நம்மவர்களோ இந்த மாநாடுகளில் தயங்கித்தயங்கி நடக்கவேண்டிய அவலமும் வெற்று உணர்ச்சிக்கொந்தளிப்பும் மேலெழுந்த வாரியான ஆய்வுகளுமாக இந்த மாநாடுகள் நீர்த்துப்போனதும் குறித்த வருத்தத்தைப் பதிவு செய்கிறார்.(வ.ஐ.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள், மொழியும் பண்பாடும் பக்கம்149)

1968-ல் சென்னைமகாநாடு நடந்தது சி.என்.அண்ணாதுரை முதலமைச்சராய்ப் பொறுப்பேற்று இருந்தார் தமிழ்மொழி, தமிழ்ப் பண்பாட்டு வளர்ச்சி அடிப்படையில் தேர்தலில் திமுக வெற்றி பெற்றிருந்ததால் மகாநாட்டில் பிரச்சாரமுனைப்பு மிகக்கூடுதலாக அமைந்திருந்தது. ஆனால் ஆய்வில் அக்கறை காட்டிய பன்னாட்டு தமிழாய்வுக் கழகம் ஐ.ஏ.டி.ஆர் நுண்ணாய்வுக்கு முன்னிடம் கொடுக்க வற்புறுத்தியதால் இரு பிரிவுகளாக மகாநாடு நடந்தது. பிரச்சாரப்பிரிவு சென்னை தீவுத்திடலிலும், ஆய்வு மகாநாடு சென்னைப் பல்கலைக்கழக நூற்றாண்டு மண்டபத்திலும் நடந்தன. அடுத்த மகாநாடு 1970-ல் பாரிஸில் நடந்தது. அங்கு ஆய்வு மட்டும் முன்னிடம் பெற்றது . 1987 இல் மலேசியா இதனை நடத்த முன்வந்தது. மலேயத் தமிழ்ச்சிறுபான்மையினர் அரசின் நிதியுதவியுடன்

மகாநாட்டை நடத்தினர். அங்குள்ள தமிழ்ச் சிறுபான்மையினர் பலர், தமிழ்நாட்டில் ஆளுங் கட்சியிடம் ஆதரவு காட்டாததால் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சியில் இருந்த அண்ணா திமுக பேராளர்களை அனுப்ப மறுத்துவிட்டது. தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களையும் பேராளர்களை அனுப்ப வேண்டாம் என்று கட்டளையிட்டதாகத் தமிழகத்திலிருந்து வந்தவர்கள் தெரிவித்தனர். எனினும் மலாயா மக்கள் தனி விமானம் ஒன்று ஏற்பாடு செய்து இந்தியப் பேராளர்களை வரவேற்றதுடன் திமுக தலைவர் கருணாநிதியும் மலேசிய பிரதமரும் அதன் துவக்கநிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்டனர் ஏறத்தாழ 12 நாட்டு அறிஞர்கள் பங்குபெற்றனர். சொற்பொழிவுகள் உணர்ச்சி ஊட்டுபவையாக இருந்தாலும் ஆய்வுக்கு அந்த மகாநாடு துணைசெய்தது என்று கூற இயலவில்லை. தமிழ் மக்களிடையே செல்வாக்கு பெரும் மற்றொரு அரசியல் முயற்சியாக அது மாறியது என்று கூறினால், அதில் மறுப்பு தோன்றாது என்று ஓங்கி உரக்கப் பேசுகிறார்

உலகத் தமிழ் மகாநாட்டைப் பின்பற்றி சமஸ்கிருதம் இரு ஆண்டில் ஒருமுறை ஒழுங்காக மகாநாடு நடத்தியவர்கள் தெலுங்கு மொழியிலும் மலையாளத்திலும் இந்தியாவிலும் பிறநாடுகளிலும் மகாநாடுகள் சிறப்பாக நடைபெற்றுள்ளன தமிழ் நாட்டைப் பின்பற்றி அவர்கள் சிறப்பாக தத்தம் மகாநாட்டை நடத்தி வருகின்றனர். ஆனால் தமிழ்மகாநாடு தளர்ந்து நடைபெறுகிறது அதைப்பற்றி ஆய்வுலகம் வருந்தினாலும் ஏனையவர்கள் கவலைப்படுவதில்லை. உலகத்தமிழ் மகாநாட்டால் பிற நாட்டு தமிழரும் இந்தியத் தமிழரும் எழுச்சிபெற்றனர். பலநாட்டு பல்கலைக்கழகங்கள் தமிழ்த் துறைகளை தோற்றுவித்தனர். மாணவர்கள் விரும்பி தமிழைக் கற்றனர். இப்போது பொருளாதார நெருக்கடியைக் காரணம் காட்டி ஆலந்திலும் அமெரிக்காவிலும் தமிழ்த் துறைகளும் மூடப்பட்டு வருகின்றன. இந்தியும் வங்காளமும் தெலுங்கும் பிற நாடுகளில் முக்கிய இந்திய மொழிகளாக கருதப்படுகின்றன. சமஸ்கிருதம் முன்புபோலவே அகலமாக ஆராயப் படுகிறது. இந்தத் தளர்ச்சிக்குக் காரணம் தொடங்கிய எதையும் சிறப்பாக தொடர்ந்து நடத்தும் அமைப்புமுறையும் மொழி பண்பாடு ஆகியவற்றில் வளர்ச்சியில் தன்முனைப்பு இன்றி ஈடுபடும் மனநிலையும் இல்லாமைதான். இந்நிலை தொடர்ந்தால் மீண்டும் தமிழாய்வு ஒரு நூற்றாண்டுக்கு பின் உள்ள நிலை அடைந்துவிடும். இதற்கு யாரை நோவது என்று தெரியவில்லை என்று முடிக்கிறார் (வ.ஐ.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள், மொழியும் பண்பாடும் பக்கம் 152)

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் பொறியியல் பட்டப்படிப்பில் முதல் இரண்டு ஆண்டு தேவைக்கான நூல்கள் பதினைந்தை உருவாக்கி தட்டச்சு செய்து காட்சிக்கு வைத்துள்ளது மற்றும் பல பாடங்கள் பல்துறை தொழிற்கூடக் கல்விக்கு பொதுவானவை எனவே அவற்றையும் நீங்கள் பார்வையிட வேண்டும். கலைச்சொற்கள் பன்னாட்டு கலைச்சொற்கள் தமிழாக்கமும் கொடுத்துள்ளனர் வாய்ப்பாடுகள் அனைத்தும் பன்னாட்டு எழுத்துக்கள் ஆனவை நம் காலில் நிற்பதற்காக தொழிற் கல்வியை நாம் தாய்மொழியில் பயின்று இருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது பிற மொழிகளைக் கற்பிப்பது விலக்க வேண்டும் என்று பொருள் அன்று. ரஷ்யா செல்ல விரும்புகின்ற ஒரு தொழிலாளி ரஷ்யனை மிகக்குறுகிய காலத்தில் ஆறுவாரத்தில் நன்றாகப் பேசவும் ஓரளவு படித்துப் புரியவும் இயலும் வகையில் அந்த மொழிப்படிப்பு இன்று எளிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது ஒளிக்காட்சி, முழுச் சோதனைக்கூடம் ஆகியவற்றால் சில நாடுகளில் இரண்டு வாரம் நான்குவாரம் என காலவரம்பைச் சுருக்கி மொழிப்பயிற்சியை ஆழமாக்கி இருக்கிறார்கள். தமிழ் பல்கலைக்கழகத்திலும் அதற்குப்

பயன்படும் கருவிகள் இருப்பதை அடுத்த அறையில் நீங்கள் பார்க்கலாம். எனவே பல்கலைக்கழக முயற்சி அனைத்தும் ஊர்மக்கள் செல்வவளம் பெற, வாழ்வுத்தரம் பெருக எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியாகும். தாய்மொழியில் கற்பித்தால் பிரிவினை என்றோ பிறமொழி வெறுப்பு என்றோ நினைப்பதைக் கைவிடவேண்டும். இங்கு வந்துள்ள பயிற்று அனுபவம் உள்ள தொழிற்கல்லூரி முதல்வர்கள் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன் அதனால் நாமனைவருக்கும் இப் பெருந்தொண்டில் பங்கேற்ற மனநிம்மதி ஏற்படும் என்று முடிக்கிறார். (வ.ஐ.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள்,மொழியும் பண்பாடும் பக்கம்155)

இறுதியாக, தாய்மொழிக் கல்வி வலுவடைந்தால் ஆங்கிலம் முதலிய பிறமொழிக் கல்வியும் வலுவடையும் என்ற கருத்துரு இப்போது எல்லாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது தமிழ்மொழிக் கல்வியை புறக்கணித்தால் ஆங்கிலத்தில் கல்வியும் பிறமொழிக் கல்வியும் புறக்கணிக்கப்படும் இதனை நினைவில் கொண்டால் இந்தக் கருத்தரங்கு தமிழ் மொழி பயிற்றுவோருக்கும் ஆங்கில ஆசிரியர்களுக்கும் பயனுள்ள கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது எனலாம் என்று தமிழ்மொழிக் கல்வியைக் குறித்த கருத்தரங்கத்தில் வ.ஐ.சு தெள்ளத்தெளிவாகத் தன் கருத்தை, ஆணித்தரமாக முன் வைக்கிறார்.

பன்மணித்திறள் கட்டுரைகள்

இலக்கியத்திலும் கல்வெட்டுகளிலும் காவேரி, பதிப்புக்கலை, நாடகத்தமிழ், சிற்பவியல், ஓவியவியல் சார்ந்த பன்முகநிலையில் இந்த ஆக்கங்களை அவர் அரிதினும் அரிதான குறிப்புகளின் துணைகொண்டு சான்றாவணத்தோடு கட்டுரைக்கிறார். சித்த மருத்துவம் ஒரு விளக்கம் என்கிற பெயரில் விரிவான தகவல்களைத் தருகிறார் அதில் சித்தர்கள் பல பேர் அறக்கருத்து பதிந்த பாடல்களை பாடியுள்ளனர். அகத்தியர் கபிலர் முதலிய அவர்கள் இதில் அடங்குவர். எனவே புலவர்கள் ஆகவும் பலர் இருந்திருக்கின்றனர். சிலர் பிறநாட்டில் பிறந்தவர்கள். ஒருவர் போகர், சீன தேசத்தவர் என்பர். பூனைக்கண்ணன் என்ற சித்தர் எகிப்துநாட்டைச் சேர்ந்தவர். தன்வந்திரி ஆயுர் வேதத்தோடு தொடர்புடையவர். எனவே பலநாட்டு நெறிமுறைகளையும் சித்தம் தன்னுள்ளே அடக்கிக்கொண்டு தனது தனித்துவமாகிய வாத பித்த கப அடிப்படையில் நோய்களைத் தெளிக்கின்றதா என்று காணவேண்டும். சிறுநீரை நெய்தேர்வால் தெளியுமுறை சித்தத்திற்கேஉரியது மிருகங்களின் கொழுப்பையும் உறுப்புகளையும் உபரசமாகப் பயன்படுத்துவது சித்தத்தின் சிறப்பு. உலோகங்களைப் பற்பமாக்குதல் மற்றொரு சிறப்பு. இப்படி சிறப்புகளை அடையாளம் காட்டி வரையறை செய்து சித்த முறையில் இந்திய அரங்கிலும் உலகஅரங்கிலும் நாம் நிலைநாட்டினால் வைத்தியமுறைகளுள் முக்கியமானது என்பதை உலகோர் ஒப்புக்கொள்வர். சித்தமருந்துகளை உலகோர் ஏற்று, அதன் விளைவாக சித்தமுறைக்குப் பெருமையும் நாட்டுவருமானமும் வளமும் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு வழங்கும். உலகம் ஏற்கும் முறையில் நாம் நமது சாத்திரப் பெருமைகளை எடுத்துக்கூற கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். இல்லையெனில் ஒதுக்கப்படுவோம் புறக்கணிக்கப் படுவோம் என்று முடிக்கிறார். மோடிஆவணங்கள் குறித்தும் அவர் பேசுகிறார். (வ.ஐ.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள், மொழியும் பண்பாடும் பக்கம்195) மோடிஆவணங்கள் தஞ்சை மராத்திய மன்னர்களைப் பற்றிய நுணுக்கச் செய்திகளை ஊகிக்க மிகப்பெரும் துணையாக அமையும் என்று பேசியது

மட்டுமல்ல, மோடி ஆவணங்கள் அவர் காலத்தில் ஆயிரக் கணக்கான பக்கங்களில் வெளியிடப் பட்டுள்ளன என்பதையும் மனங்கொள்ளவேண்டும்.

அழிப்பாங்கதைகள் கட்டுரை சுவாரசியமான அடிப்படையில் அமைந்த கட்டுரை. விடுகதைகள் என்று நாம் பேசுவோம். நாகர்கோவில் வட்டாரத்தில் அழிப்பாங்கதை என்று சொல்லப் படுகிறது. இந்த அழிப்பாங்கதைகளின் வரலாற்றை அவர் பழைய ஏற்பாடு அரசன் சாலமனுக்கும் அரசி ஷீபாவுக்கும் நடந்த அழிப்பாங்கதைப் போட்டியை நினைவுகூர்வதில் தொடங்கி காவியப் புலவர் ஹோமர் ஈஸியோடு அழிப்பாங்கதைக்கு விடைகூற முடியாமல் இறந்தார் என்ற பரம்பரைக் கதையை சொல்லி, ஈடிபஸ் என்ற அரசன் ஸ்பின்ஸ் பூதம் இட்ட அழிப்பாங்கதைகளுக்கு தகுந்த விடைகொடுத்து நகரை அழியாமல் காத்தானாம் என்கிற செய்திகளை எல்லாம் சொல்லுகிறார். ஊர்ப் பெயர் ஆய்வு குறித்து கருத்தரங்கத்தில் பொழிவாற்றியதைச் சொல்லி இடப்பெயராய்வு, பண்பாட்டாய்வில் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று பேசுகிறார்.

இப்படிப் பல தளங்களில் அவருடைய ஆக்கங்கள், அவருடைய சிந்தனை நிலைப்பாடுகள், அவர் ஆற்றிய தொடக்க உரைகள், தலைமை உரைகள் அவர் நூல்களுக்கு எழுதிய அணிந்துரைகள் அவர் ஆய்வுசெய்து அளித்த கட்டுரைகள் எனப் பலநிலைகளில் அவருடைய சிந்தனை வெளிப்பாடுகள் துலக்கமாகப் புலப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. அவருடைய ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வ.ஐ.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள் என்கிற தலைப்பில் அவருடைய மகன் அருண் சுப்பிரமணியம் அவர்களும் ஜெயா அரிகரன் அவர்களும் தொகுத்து வெளிக்கொண்டு வந்திருப்பது, ஒரு கல்வியாளர் என்கிற நிலையில் ஒரு நிர்வாகி என்கிற நிலையில் மட்டுமல்ல அவர் ஒரு நனிசிறந்த ஆய்வாளர் என்கிற நிலையில் பன்முக ஆளுமையராக அடையாளம்காட்ட இந்த ஆக்கங்கள் பெரிதும் துணை நின்றிருக்கின்றன.

நிறைவாக...

அறிஞன் ஒருவனை தம்மபதம் அளவிட்டுச் சுட்டுகிறது. "அளவற்ற வாய்ச் சொல்லன் அறிஞன் ஆகான் என்பது அதன் கருத்து. இந்தத் தம்மபத எச்சரிக்கையை உணர்ந்து நான் இந்தச் சொற்பொழிவை முற்றுவிப்பது என்னையே நான் காப்பாற்றிக் கொள்வதாகும்" என வ.ஐ.சு சுருங்க உரைக்கும் பான்மையை வழிமொழிந்து, இந்தக்கட்டுரையை நிறைவுசெய்யலாம் எனத் தோன்றுகின்றது.

நூலோதி :

- 1.வ.ஐ.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள், (2007) மொழியும்பண்பாடும் தொகுதி-1, அடையாளம் வெளியீடு
- 2.வ.ஐ.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள், இலக்கணமும் ஆளுமைகளும், தொகுதி-2 அடையாளம் வெளியீடு
- 3.வீ.அரசு, தமிழ் இந்து கட்டுரை, நாள் 16-02-2026
- 4.தஞ்சாவூர்க் கவிராயர், தமிழ் இந்து கட்டுரை 18-02-2026

(குறிப்பு: வ.ஐ.சு. கலைச்சொல்லாக்கத்தில் நுட்பமான தனித்துவமான அணுகுமுறை கொண்டவர். அவர் பயன்படுத்தும் கலைச்சொல் ஒலிக்கணம் (phonology) அதற்கொரு சான்று. துணைநூற்பட்டியல், மேற்கோள் நூல்கள், உசாத்துணை என்றெல்லாம் பலரும் பயன்படுத்தி வர, அவர் நூலோதி எனப் பயன்படுத்துவார். எனவே இங்கு நூலோதி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.)